

ת"ד 1685/06/16 - מדינת ישראל נגד דניאל מאיר ארז

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

ת"ד 1685-06-16 מדינת ישראל נ' ארז
תיק חיצוני: 45186/2015

בפני	כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	דניאל מאיר ארז

הכרעת דין כללי

לנאשם מיוחסות עבירות של **אי מתן זכות קדימה להולכי רגל** בניגוד לתקנה 67(א) לתקנות התעבורה, **נהיגה בקלות ראש** בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה, **התנהגות הגורמת נזק** בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה ו**גרימת חבלה של ממש** לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 16.10.15 בסמוך לשעה 11:00, נהג הנאשם נהג ברח' מנחם בגין באשקלון ברשלנות בכך שלא אפשר להולך הרגל לחצות בבטחה את הכביש ופגע בו (להלן: התאונה).

בעקבות התאונה עלה הנאשם על אי תנועה בכביש, פגע בעץ ונעצר.

כתוצאה מן התאונה הולך הרגל נחבל חבלות של ממש בדמות שברים מרוסקים בעצמות האף, שבר של ההומרוס המקורב משמאל, שבר של כנף האיליום השמאלי, שבר עם תזוזה קלה של צלע 1 משמאל, חתך באף, תפרים בפנים ושבר בכתף שמאל. הולך הרגל נזקק לניתוח שחזור וקיבוע וכן הטריה של מרפק שמאל ותפירה.

הנאשם כפר באחריות לקרות התאונה ותוצאותיה.

תמצית גרסת המאשימה -

המאשימה גורסת, כי יש בראיות התביעה כדי לבסס הרשעה בעבירות שיוחסו בכתב האישום.

המאשימה סבורה, כי הרשלנות של הנאשם נעוצה בכך שלא הבחין בהולך הרגל מבעוד מועד, לא הגיב בזמן, לא מנע את התאונה, פגע בהולך הרגל עת חצה את הכביש וגרם לו חבלות של ממש.

התביעה מבקשת ליתן אמון בעדות בוחן התנועה לגבי נסיבות קרות האירוע. לשיטתה, עדותו של בוחן התנועה מלמדת

עמוד 1

כי לנאשם היה שדה ראייה רחב ותקין, שאפשר לו לראות את הולך הרגל מבעוד מועד, ואילו לא היה מאחר בתגובתו ניתן היה למנוע את התאונה.

המאשימה מבקשת לדחות את גרסת ההגנה וסבורה כי אין ליתן אמון בעדות הנאשם.

תמצית גרסת ההגנה -

ההגנה טוענת, כי המדובר בתאונה בלתי נמנעת.

ההגנה מבקשת לאמץ את עדות הנאשם לעניין נסיבות קרות האירוע.

נטען כי הולך הרגל הלך בצורה אלכסונית, ובהגיע רכב הנאשם הגביר את קצב החצייה והחל לרוץ עם הגב לתנועת כלי הרכב בכביש.

נטען ע"י ההגנה, כי הנאשם נסע בנתיב האמצעי מתוך שלושה נתיבים בכיוון נסיעתו.

עוד נטען, כי קצב חציית הולך הרגל הוא כ-1.9 מ' לשניה וקביעתו של הבוחן לפיה הרכב איחר בתגובה 3.3 שניות אינה יכולה להתקיים, וזאת בהסתמך על המצוי בחומר החקירה והעדויות.

לדעת ההגנה לא הוכח כי רכב הנאשם נסע בנתיב השמאלי ביותר כטענת הבוחן, דבר אשר משפיע על מכלול הנתונים כאשר בודקים את זמן תגובת הנאשם.

ההגנה הפנתה לעדות הבוחן המשטרתי וטענה כי אין התאמה בין הנתונים העובדתיים לנתונים עליהם הסתמך הבוחן בחישוביו.

עוד נטען, כי לא ניתן להסתמך על הנתונים שאסף הבוחן.

ההגנה טוענת, כי הסקיצה (ת/2) לא בוצעה על-פי קנה מידה כנדרש, מיקומו של אי התנועה אינו מצוין ולכן לא ניתן להסתמך עליה.

ב"כ הנאשם הפנה לחקירתו הנגדית של בוחן התנועה בשאלת האימפקט וטען כי הבוחן לא ידע להגיד היכן היתה נקודת האימפקט והסתמך על סימן חיכוך הצמיג שהיה בכביש מבלי לדעת האם הסימן הוא כתוצאה מהתאונה עסקינן.

ב"כ הנאשם טען כי נקודת האימפקט נקבעה בצורה שרירותית, בהסתמך על סימן חיכוך צמיג שהיה במקום.

ההגנה סבורה גם כי ניסוי שדה הראייה שערך הבוחן אינו תואם לעובדות בשטח וכי הבוחן טעה בחישוב שערך וכי המאשימה לא הרימה את הנטל המוטל עליה להוכחת האישומים במידה הנדרשת בהליך הפלילי - מעל לכל ספק סביר.

ההגנה ביקשה לזכות את הנאשם, ולו מחמת הספק.

הראיות -

מטם המאשימה הוגשו כדלקמן:

ת/1 - טופס יידוע ; **ת/1 א'** - הודעת חשוד תחת אזהרה מיום 16.10.15 (שני עמודים) ; **ת/1 ב'** - הודעת חשוד מיום 18.10.15 (שלושה עמודים כולל טופס יידוע) ; **ת/2** - דו"ח בוחן ; **ת/2 א'** - נספח לדוח הבוחן ; **ת/2 ב'** - סקיצה ; **ת/3** - מזכר מיום 18.10.16 ; **ת/4** - מזכר מיום 29.12.16 ; **ת/5** - דף הנחיה לחישוב קצב חציית הולכי רגל מחוברת ההנחיות לחקירת תאונת דרכים לבוחנים (3 עמודים) ; **ת/6** - לוחות צילומים (30 תמונות) ; **ת/8** סיכום רפואי (9 עמודים).

מטעם המאשימה העידו:

מר יגאל בוסקילה - בוחן וחוקר תאונות דרכים (**ע"ת/1**).

רס"ב כפיר כחלון - סייר תנועה במשטרת ישראל (**ע"ת/2**) שהגיש דוח פעולה שערך (**ת/7**).

מר יצחק בירמן - נפגע העבירה (**ע"ת/3**).

מטעם ההגנה העיד הנאשם (**ע"ה/1**).

מטעם ההגנה הוגש דף הנחיות הבוחנים של אגף התנועה הארצי (**נ/1**).

גדר המחלוקת

1. האם הנאשם התרשל או שמא התאונה בלתי נמנעת?

2. האם העובדה שהנאשם הבחין בהולך הרגל לאחר שהספיק לחצות כ 8 מ' מהכביש מהווה רשלנות בנסיבות האירוע?

3. האם יש מחדלי חקירה ואם כן, האם הם משמיטים את הבסיס להרשעה?

4. האם יש רשלנות תורמת מצד הולך הרגל?

דין והכרעה

א. עובדות הרלוונטיות להכרעה

1. הנאשם נהג ברכב מכוון רח' בגין ממערב למזרח.

2. בכביש 3 נתיבי נסיעה (עמ' 5 שו' 10 לפרו', ת/1 ש' 12).

עמוד 3

3. הנאשם נע בנתיב השמאלי (ת/ש' 12).
4. הולך הרגל חצה שלא במעבר חצייה, מימין לשמאל כוון נסיעתו של הנאשם, והספיק לחצות כ 8.2 מ' מרגע שירד לכביש עד לפגיעה (עמ' 5 שו 17 לפרו', ת/ש' 45). 2 מעברי חצייה קיימים
האחד כ 60 מ' למערב והשני כ 120 מ' ממקום התאונה למזרח (ת/7).
5. מהירות נסיעת רכב הנאשם על פי גרסתו כ- 60 קמ"ש (עמ' 5 שו' 15 לפרו', ת/ש' 47).
6. הולך הרגל חצה באזור תחנת אוטובוס באלכסון (עמ' 6 לפרו' שו' 6).
7. על פי דברי הנאשם, שנלקחו בחשבון ע"י הבוחן, בתחנת האוטובוס היו אנשים שהמתינו לאוטובוס
(עמ' 6 שו' 8 לפרו', ת/ש' 54).
8. הולך הרגל כבן 83 בעת האירוע.
9. הולך הרגל החל בהליכה מהירה על פי עדות הנאשם והמשיך בריצה קלה.
10. הנאשם מסר בחקירתו כי לראשונה הבחין בהולך הרגל "באמצע הכביש, מתקן בנתיב הימני בערך במרכז שלו" (ת/ש' 29). בשלב מאוחר יותר מבהיר, כי כיוון שהנתיב הימני ביותר מיועד לפונים ימינה, ומבחינתו הנתיב האמצעי הוא הימני עבורו (יש שני נתיבים המכוונים לישר) הבחין בהולך הרגל בנתיב האמצעי, "באמצע הנתיב האמצעי" (ת/ש' 67-66, 71).
11. על פי עדות הנאשם בזמן נסיעתו הכביש היה ריק ולא היו כלי רכב לפניו (ת/ש' 33).
12. בזירת התאונה נמצא חיכוך צמיג קדמי ימני המלמד על מקום הפגיעה, והטבעת צמיג המלמד על כוון הנסיעה (דוח בוחן ת/ 2 סעיף 10).
13. משהבחין הנאשם בהולך רגל ניסה לברוח מפגיעה, סטה שמאלה, עלה על אי תנועה, פגע בהולך הרגל ולאחר מכן נעצר בעץ.
14. ברכב נמצאו נזקים בכנף ימני קדמי (מעיקה), מכסה מנוע (מעיקה), מראת צד ימין נעקרה, שמשה קדמית שבורה, שריטות על הכנף (ת/ש' 5 לדוח).
15. קצב חציה של אדם מבוגר מעל גיל 70 הינו 0.7-1.2 מ/ש', וקצב הליכה מהירה של אדם מבוגר מעל גיל 70 1.3-2.6 מ/ש'. ריצה קלה שוטפת 2.00-2.8 מ/ש'.

ב. העדויות

עדות ע"ת 1 - מר יגאל בוסקילה - בוחן וחוקר תאונות דרכים - ביום 31.12.17 העיד הבוחן בבית המשפט.

בעדותו מסר כי ביום האירוע (16.10.15) קיבל תלונה על תאונה קשה באשקלון, הגיע למקום, תיעד, צילם, חקר את הנהג-הנאשם במקום ולאחר חקירתו עלה חשד לרשלנות מצדו והוא זומן לחקירה נוספת.

הבוחן תיאר כי מחומר הראיות עולה כי הולך הרגל חצה את הכביש שלא במעבר חצייה, מימין לשמאל של כיוון נסיעת הרכב ברח' מנחם בגין מכיוון מערב למזרח.

העד הסביר כי קבע את קצב החציה כפי שנקבע בדוח הבוחן על פי הצבעת הנהג במקום התאונה ובהתחשב בעובדה שמדובר בהולך רגל מאוד מבוגר.

העד מסר כי על סמך חומר הראיות וחומר מקצועי, הולך הרגל חצה **8.2 מ' עד לפגיעה**, כאשר מרגע שירד לכביש ועד לפגיעה חלפו 6.8 שניות. הבוחן בחישובו התבסס על מהירות נסיעה 60 קמ"ש (כטענת הנהג) כאשר מרחק העצירה במהירות זו הינו 37.5 מ'.

הבוחן הגיע למסקנה שרכבו של הנאשם איחר בתגובה בזמן של 3.3 שניות ובמרחק של 55 מ', זאת בהתבסס על עדות הנהג עצמו בעדותו (ת/2 סעיף 14).

מסקנת הבוחן הינה כי אילו היה הנהג מגיב בזמן - היה יכול למנוע את התאונה (עמ' 6 שו' 1-2 לפרו').

בחקירתו הנגדית העיד הבוחן כי הגיע למקום האירוע כשעתיים לאחר שקרתה התאונה. לשאלת הסנגור השיב הבוחן שלא היו בזירה ממצאים פסיקליים מלבד סימן חיכוך בכביש וענפים שנפלו מעץ כתוצאה מההתנגשות ואלה צולמו ונמצאים בתמונות.

העד נשאל האם כל מסקנותיו בדוח הן על-פי דברי הנהג ועל כך השיב "לא. כיוון הרכב אנו יודעים על פי מיקום הרכב... מיקום הפגיעה אנו יודעים... על פי החיכוך צמיג... ומעבר לזה הנאשם הצביע במקום התאונה במהלך העדות על כיון החציה ועל מקום הפגיעה שזה יוצא בדיוק באזור של חיכוך הצמיג... המסקנה מבוססת על ממצאים שנמצאו בזירה" (שורות 33-30 עמוד 6 לפרוטוקול).

העד הופנה לסקיצה שערך (ת/2 ב') ונשאל על-ידי הסנגור מדוע לא נעשה תרשים לפי קנה מידה. בתשובתו מסר העד כי לא חשב שצריך לעשות תרשים לפי קנה מידה והוסיף "אנחנו לא מחויבים לעשות תרשימים בתאונות מעבר לתאונות קטלניות. אם יהיו שאלות שמצריכות מדידה אני אוכל להשיב" (שורות 3-2 עמ' 7 לפרוטוקול).

הסנגור הפנה את העד לטבלת מהירות הליכה שהגיש (ת/5) וביקש מהעד לעשות חישוב של שתי צורות חצייה - ממוצע של הליכה מהירה וממוצע של ריצה קלה לקשיש מעל גיל 70.

העד ערך החישוב לבקשת הסנגור ומסקנתו היתה שגם בנתונים שנמסרו ע"י ההגנה יוצא שנאשם לא הבחין כלל בהולך הרגל משך 3 שניות שהיה על הכביש וכדבריו: "הולך הרגל היה 3 שניות על הכביש מבלי שהנהג מגיב בכלל... כלומר 3 שניות לא הבחין בו כלל, לא ראה אותו" (שורות 21-19 עמ' 8 לפרוטוקול).

כשהקשה הסנגור ועימת את הבוחן עם אפשרות שהולך הרגל יצא מאחורי תחנת אוטובוס בהליכה מהירה והמשיך בריצה באופן שהיה קטע שלא נראה לעיני הנהג, הבהיר הבוחן שבין תחנת האוטובוס לכביש יש מטר, וכי השחזור

מתייחס לרגע ירידת הולך הרגל לכביש, מבלי להתייחס לאותו מטר שבו הולך הרגל לא ירד לכביש. העד הדגיש:

"לקחנו את המרחק שצינת כולל קצב החצייה שנתת לי והגענו למסקנה שהולך הרגל היה על הכביש מבלי שהנהג הגיב 3 מ'" (שורות 26-29 עמ' 8 לפרוטוקול).

כשהסנגור הפנה לסקיצה ושאל את העד האם הוא יכול להגיד מהי נקודת האימפקט השיב העד: "כן. אני מפנה את ביהמ"ש לסימן החיכוך שמצאתי וגם צולם בתמונות, אני מניח... גם הנהג הצביע על המקום שבו מצאתי את החיכוך כמקום שבו נפגע הולך הרגל" (שורות 15-18 עמ' 9 לפרוטוקול).

הסנגור שאל את העד האם נקודת האימפקט מדויקת או הערכה והעד השיב "אני מעריך" (שורה 20 עמ' 9 לפרוטוקול), וכשהסנגור הקשה ושאל "כל עניין של מטר או שניה יכול להשפיע אם התאונה היתה בלתי נמנעת או לא, אתה מסכים איתי?" השיב העד "בנסיבות הקיימות בתיק, לא" (שורות 21-22 עמ' 9 לפרוטוקול).

לבקשת ביהמ"ש נעשה חישוב על פי קצב חצייה של 1.9 מ' בשנייה, והמסקנה שהתקבלה כי גם חישוב על פי נתון זה, רק לקטע של האיחור בתגובה הרכב היה במרחק 47 מ', בעוד שכדי לעצור ולמנוע את התאונה מספיק לו 37 מ'.

העד נשאל על-ידי הסנגור על בסיס מה קבע את זווית ההליכה של הולך הרגל והעד השיב כי התבסס על עדות הנהג מיום התאונה והפנה לשורה 45 בעדות הנהג.

העד הוסיף כי המדידה שבוצעה על בסיס דברי הנהג מתאימה לשאר הממצאים (שורות 31-32 עמ' 9 לפרוטוקול).

סיכום ביניים:

בוחן התנועה אישר כי ראה ובדק את רכבו של הנאשם, אסף ממצאים, צילם תמונות, פגש את הנאשם וחקר אותו.

על פי מסקנת הבוחן - הצבעת הנהג על מקום הפגיעה בהולך הרגל מתיישבת עם יתר הממצאים המביאים למסקנה, כי היה איחור די גדול עד אשר הבחין הנאשם בהולך הרגל והגיב, ואילו היה מגיב בזמן, יכול היה למנוע את התאונה.

בשאלת קצב החצייה הבוחן חישב את קצב החצייה בהסתמך על עדות הנהג (הצבעתו במקום), מיקום הפגיעה, גילו של הולך הרגל, מהירות הנסיעה, וממצאים תומכים נוספים.

ובבית המשפט, במעמד עדותו על דוכן העדים בבית המשפט, חישב גם חישובים בשינויי פרמטרים כפי בקשת הסנגור.

העד הסביר בפירוט איך הגיע למסקנה אודות נקודת האימפקט, אודות כיוון ההליכה של הולך הרגל ואודות זמן האיחור בתגובה של הנאשם.

על פי עדות הבוחן - התאונה היתה נמנעת אם הנהג היה מגיב בזמן.

עדותו של העד היתה מקצועית, אמינה וקוהרנטית.

העובדה שהעד לא ערך תרשים בקנה מידה, אף שנכון היה לעשות כן גם על פי ההנחיות, אין בה במקרה דנן כדי להשליך על ההכרעה.

אינני מקבלת את טענת ההגנה, שלא ניתן להסתמך על ממצאי הבוחן או מסקנתו.

עדות ע"ת 2 - רס"ב כפיר כחלון - סייר תנועה במשטרת ישראל - ביום 31.12.17 העיד הסייר המשטרתי בבית המשפט. בעדותו מסר כי היה הניידת הראשונה שהגיעה למקום התאונה ורשם דוח פעולה (הוגש וסומן ת/7).

בחקירתו הנגדית מסר העד כי אינו זוכר האם היו אנשים בתחנה [תחנת האוטובוס הסמוכה למקום האירוע] וכי אילו היה מתשאל אנשים אחרים, מלבד הנהג, היה מציין זאת בדוח הפעולה. כן העיד כי אינו זוכר האם היה תיחום של השטח וכי אילו היו ממצאים בשטח היה מציין זאת בדוח הפעולה.

סיכום ביניים:

אין בעדותו של סייר התנועה כדי לשפוך אור על נסיבות האירוע, מעבר לאמור בדוח הפעולה שהגיש. עדותו היתה קצרה ובהגינותו הודה כי אינו זוכר פרטים שעליהם נשאל והפנה לדוח הפעולה שערך (ת/7).

עדות ע"ת 3 - מר בירמן יצחק - הולך הרגל - ביום 06.03.18 העיד בפני בית המשפט הולך הרגל באירוע. העד סיפר כי ביום האירוע היה בדרכו מביתו לקופת החולים ומסר "בדרך דרס אותי רכב אבל אני לא כל כך זוכר איך זה קרה. כשחזרתי להכרה הייתי כבר בבית החולים..." (שורות 14-16 עמ' 2 לפרוטוקול).

העד תאר את מצבו הרפואי לאחר התאונה וכשנשאל ביחס לטענות הנאשם על אופן וכיוון חצייתו השיב "בנוגע לחציה באלכסון, לא זוכר. בקשר לטענה שחציתי עם הגב, אני לא זוכר עם הגב או עם הפנים" (שורות 27-28 עמ' 2 לפרוטוקול).

כשנשאל העד ביחס לטענת הנאשם שחצה בהליכה מהירה השיב העד "אני חוצה שם כל פעם ואני הולך לאט לאט" (שורה 1 עמ' 3 לפרוטוקול).

ביחס לטענת הנאשם אודות יציאתו בין בניינים אל הכביש וכי לא ראה אותו בגלל תחנת האוטובוס שבמקום השיב העד, כי אינו זוכר.

בחקירתו הנגדית נשאל הולך הרגל מדוע חצה את הכביש שלא במעבר חציה ועל כך השיב העד שיש במקום רמזור והוא יכול לחצות ולא זכור לו שחצה את הכביש לא נכון. העד ציין בעדותו כי לא הלך עם מקל אלא רק לאחר התאונה הוא נעזר במקל הליכה.

סיכום ביניים:

העד אינו זוכר איך קרתה התאונה, אינו זוכר חציה באלכסון ואינו זוכר האם חצה עם הגב או עם הפנים, משמע אינו יכול לשלול פרטים שמסר הנאשם לגבי נסיבות קרות התאונה הנוגעים לאופן החצייה.

אמנם באשר לקצב החצייה העיד הולך הרגל כי חצה "לאט לאט" כפי שהוא נוהג במקום "כל פעם" אך נוכח חוסר יכולתו לזכור כיצד ארעה התאונה ונוכח הצורך ליתן מענה קונקרטי לגבי נסיבות חצייתו במקרה דנן ולא כיצד נוהג לחצות בדרך כלל, אין בעדותו בעניין זה כדי לקעקע את תאורו של הנאשם לגבי האופן בו הבחין את הולך הרגל חוצה את הכביש.

עדות הנאשם

הנאשם תאר כי הולך הרגל התפרץ לכביש, חצה נתיב ונכנס לתחום הנתיב השני (האמצעי) בו הוא נסע. הנאשם מסר כי הולך הרגל הגיע מכוון תחנת האוטובוס וכי בתחנה עמדו אנשים עד לשפת הכביש (עמ' 4 לפרו' מיום 6.3.18 שו' 17-21). הנאשם העיד כי הולך הרגל חצה מימין לשמאל, בהליכה מהירה ולאחר מכן פתח בריצה. לדבריו, משהבחין בהולך הרגל בלם, צפר והחל לסטות שמאלה כדי למנוע פגיעה. בסופו של דבר עצר על אי תנועה והתנגש בעץ (שם שו' 23-25, 30-31).

עוד העיד הנאשם כי הולך הרגל חצה שלא במעבר חצייה, באלכסון, כאשר גבו אל כוון התנועה (עמ' 5 לפרו' מיום 6.3.18 שו' 5-6). הנאשם העיד גם שכשהבחין לראשונה בהולך הרגל הוא היה במרחק של כ-50 מ' ממנו. הנאשם מסר כי נע במהירות של 60 קמ"ש (עמ' 6 לפרו' מיום 6.3.18 שו' 18-19).

לשאלת ב"כ המאשימה מדוע לא הבחין בהולך רגל לפני השלב בו הבחין בו בפועל השיב כי היו אנשים שהמתינו בתחנת האוטובוס וכי אי התנועה הינו בזווית וכשעוברים אותו ישנו תמרור שעלול להסתיר לנהג אם אנשים חוצים (עמ' 9 לפרו' שו' 15-18).

מסקנת ביניים

עדותו של הנאשם הן לעניין מהירות נסיעתו, הן לעניין השלב בו הבחין בהולך רגל ביחס למיקומו בכביש (בנתיב השני מימין) והן ביחס למרחק בו הנאשם היה ממנו באותו שלב (כ-50 מטר) מתיישבים עם מסקנת הבוחן שהנאשם איחר בתגובתו ולו היה מגיב בזמן ניתן היה למנוע את התאונה. מסקנה זו מתיישבת גם אם מתחשבים בנתונים של חציה מהירה ואף ריצה קלה (מהירות ממוצעת של 1.9 מ/ש'), כפי שהבוחן חישב בבית המשפט ומצא כי רכב הנאשם היה במרחק של 47 מטר כשהבחין בהולך הרגל לראשונה ולו היה מגיב בעיתוי זה יכול היה למנוע את התאונה שכן במהירות בנסע נדרשו לו 37 מ' לעצירה.

הכרעה

לאחר ששמעתי את העדויות, התרשמתי מן העדים ובחנתי את כל הראיות לא נותר ספק שהמאשימה עמדה בנטל ההוכחה המוטל עליה להוכחת העבירות המיוחסות בכתב האישום.

התרשלות הנאשם נעוצה באי הבחנה בהולך הרגל מבעוד מועד ובאי תגובה במועד. התאונה היתה נמנעת לו היה

הנאשם מגיב בעת בה הבחין בהולך הרגל בכביש, אף שהבחין בו באיחור.

אופן החקירה ואופן תיעוד הממצאים לא פגעו במקרה דנן ביכולת של בית המשפט לרדת לחקר האמת.

ההגנה לא הוכיחה אף לא ברמה של ספק סביר, קיומה של סיבה לאיחור בהבחנה בהולך הרגל ואף לא לאיחור בתגובה.

העובדה שבתחנת האוטובוס היו אנשים אין בה כדי לסייע לנאשם. עובדה זו אך מחמירה עמו ומלמדת כי היה עליו לנקוט משנה זהירות ולצפות רשלנות של הולך רגל ע"י חדירה לכביש.

גם אם היה רכב שנע בנתיב הימני ביותר אשר הסתיר את הולך הרגל עם ירידתו משפת המדרכה אזי מרגע שהנאשם הבחין בהולך רגל על פני הכביש, בנתיב האמצעי, עדיין עמדו לרשותו 47 מטרים לעצור את הרכב ולמנוע את הפגיעה.

העובדה שהולך הרגל חצה שלא במעבר חצייה, במהירות ובחוסר זהירות כמו גם באלכסון עם גבו לכוון התנועה הינם נתונים המלמדים על חוסר זהירות מצד הולך הרגל לביטחונו שלו ומצביעים על רשלנות תורמת שיש בהם כדי להוות שיקולים לקולא במסגרת טיעונים לעונש, אך אין בהם כדי לבטל את רשלנותו של הנאשם או לקעקע את אחריותו שלו לקרות התאונה.

אשר על כן הריני מרשיעה את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ח תמוז תשע"ח, 01 יולי 2018, בהעדר הצדדים.